Wpisany przez кс. Юрый Марціновіч
25.07.2021 00:00

J 6, 1-15 Jezus udał się na drugi brzeg Jeziora Galilejskiego, czyli Tyberiadzkiego. Szedł za Nim wielki tłum, bo oglądano znaki, jakie czynił dla tych, którzy chorowali. Jezus wszedł na wzgórze i usiadł tam ze swoimi uczniami. A zbliżało się święto żydowskie, Pascha. Kiedy więc Jezus podniósł oczy i ujrzał, że liczne tłumy schodzą się do Niego, rzekł do Filipa: „Gdzie kupimy chleba, aby oni się najedli?". A mówił to, wystawiając go na próbę. Wiedział bowiem, co ma czynić. Odpowiedział Mu Filip: „Za dwieście denarów nie wystarczy chleba, aby każdy z nich mógł choć trochę otrzymać". Jeden z Jego uczniów, Andrzej, brat Szymona Piotra, rzekł do Niego: „Jest tu jeden chłopiec, który ma pięć chlebów jęczmiennych i dwie ryby, lecz cóż to jest dla tak wielu?". Jezus zaś rzekł: „Każcie ludziom usiąść". A w miejscu tym było wiele trawy. Usiedli więc mężczyźni, a liczba ich dochodziła do pięciu tysięcy. Jezus więc wziął chleby i odmówiwszy dziękczynienie, rozdał siedzącym; podobnie uczynił i z rybami, rozdając tyle, ile kto chciał. A gdy się nasycili, rzekł do uczniów: „Zbierzcie pozostałe ułomki, aby nic nie zginęło". Zebrali więc i ułomkami z pięciu chlebów jęczmiennych, pozostałymi po spożywających, napełnili dwanaście koszów. A kiedy ludzie spostrzegli, jaki znak uczynił Jezus, mówili: „Ten prawdziwie jest prorokiem, który ma przyjść na świat". Gdy więc Jezus poznał, że mieli przyjść i porwać Go, aby Go obwołać królem, sam usunął się znów na górę. †

Nie zmarnować łaski

Jezus pokazuje nam, jak bardzo bliski jest Mu człowiek. Cud rozmnożenia chleba, którego dokonuje, jest objawieniem Jego łaski wobec ludzi. Jego miłość nie ma granic. Fragment tej Ewangelii zachęca nas do zastanowienia się nad tym, czego Jezus dokonał dla nas, czym nas obdarzył i co wciąż nam daje. A daje On nam siebie.

Hans Urs von Balthasar napisał, że Jezus działa jak beztroski Rozrzutnik, ale jednocześnie nie pozwala, aby coś się zmarnowało. Każe zebrać resztki, aby uczniowie i Kościół mieli zasoby pokarmu dla wszystkich potrzebujących. Nie możemy zmarnować daru, który otrzymujemy od Boga. Nie możemy zmarnować dobra i miłości.

Panie Jezu Chryste, naucz mnie dzielić się z innymi tym, co od Ciebie otrzymuję.